

LA CAMPANA DE GRACIA

ACTUALITATS.

Recorts de la professó de Corpus, cassats al vol.

OLA, OLA, JA 'NS XERINGAN!

Nunca segundas partes fueron buenas.

ASUALITAT! La política corra paralela ab lo temps.

En l' época del Corpus, quan surten los gegants y las trampas, han de sortir també las trampas políticas.

¡Qué! No han sentit á dirho encare? ¡No ha arribat fins á vostés la gran noticia? ¡No han vist una estrella ab qua, que 'ls ho anunciava?..

Donchs son serts y cegos, permétintme que 'ls ho diga.

Estrella ab qua hi ha hagut: estrella ab qua..... y ab quina qua!... Ni la mallorquina que la duga mes llarga, pot compararse ab ella.

Se tracta..... prométintme la reserva, sino no 'ls ho dich. Se tracta de donar un rey á l' Espanya. Un rey ¿senten? No un *re* com don Amadeo: un rey: es á dir un *re* ab una *y* per qua.

Ja estém cansats de república: ja estém cansats de governarnos nosaltres per nosaltres, y després: considerin una cosa y vejin si no hi ha motiu per elegir rey tot desseguida.

Espanya es una nació riquíssima: vritat es que 'l paper del Estat aviat se vendrá per fer cartutxos y per embolicar cansalada, que l' Hisenda no té un centim: que 'l propietari, uns anys ab altres paga 'l setanta cinch per cent de la seva renda: que hi ha grans comarcas sense carrils ni carreteras, grans minas sense explotar: vritat es que no hi ha industria, ni comers ni res mes que rutina; pero que hi fá tot aixó ¿no tenim humor per rómpr'ns la crisma cent vegadas cada dia, quan no lliberals ab lliberals, lliberals contra carlins? ¿Y donchs? ¿Qué val més, la riquesa ó 'l bon humor?

Ja 'ls dono jo mil vegadas tots los tresors de 'n Rodchild si m' haig de privar dels divertits sainetes que l' un darrera del altre 's representan en lo que vá da sigle. Que 'n tinch de fer jo dels milions sense véure per exemple á cada punt un capellá ab la sotana arremangada, lo trabuch á la má, la canana sobre la tripa, escabexant cristians á honra y gloria de Déu y de son esquitx sobre la terra d' Espanya, D. Carlos Terso de Bom-bom?

Aquest espectacle pot costarne la sanch de las venas; pero al véure'l, es, qüestió de que tot cayéntloshi una baba de sanch, rigan hasta las mateixas feridas que 'ls carlins me fassan.

Partint donchs del principi de que la principal riquesa de un home es son bon humor, Espanya es la nació mes rica del Univers, per que es la mes bèn humorada.

Y si Espanya es la nació mes rica ¿que importa gastar al cap de l' any trenta, quaranta, cinquanta ó cent milions mes ó menos, si tampoch tenim de dúrnolos á la sepultura? ¿Qué importa?..

Lo gran qué es que se 'ns donga aviat una sensació nova, perque lo qu' estém veyent, ja fá massa temps que dura, y per lo tant peca de monótono.

Vinga 'l rey aviat: sobre tot que no tardi, que tota la nació frisa per un nou carnestoltas. Pero ¿quin rey ha de ser aquest?..

L' Alfonso? Cá no: no estém per criaturas. qui ab criaturas se fica al llit.... lo restant jo m' ho callo, perque ja ho diu lo ditxo y tothom 'u sab.

¿Vindrà donchs lo Terso?... Impossible: l' Espanya 'l pendria com un polvo de rapé, y francament, l' estornudar no es avuy cap diversió: aixó s' ha deixat ja per aquells temps de la picó y altres carlins célebres.

Precisament aixó de veure que 'ls prínceps espanyols no s' entenen, y que 'ls espanyols que no som prínceps no 'ns entenem tampoch,

es lo que ha fet obrir l' ull als empresaris dels grandiosos y divertits espectacles que a l' Espanya 's donan, per lo que han determinat, ja que ningú s' estén, portar un rey que ningú l' entengui, y que ell mateix no s' entengui tampoch, un rey ros, barbut, roig..... (Ho senten? roig: aixis donchs que 'ls republicans no 's queixin: roig será)..... en una paraula un rey alemany, amargant com la cerveza y ab una cara, sino digne de reproduhirse en las monedas, digne quan menos de ser reproduhida en las boquillas d' espuma de mar.

Al saber aquesta noticia alguns s' han esbeirat; pero sense motiu.

¿Qué pot succehir?

L' altra vegada que tractavan de durlo, vá encéndres una guerra entre Fransa y Prussia..... diuen ells.

Vaja que aquesta gent no son dignes espanyols: no mil vegadas. Que per ventura hi ha ningú com l' espanyol que l' hi agradi tant veure 'ls toros desde 'l tendido? Y en unas corridas com las de la guerra franco-prussiana, es qüestió de que 's desin en Lagartijo y en Frasquelo, y de que may mes pingú 's recordi de 'n Montes ni de 'n Cúchares.

¡Oh! exclaman: es que la Fransa, excitada al veure que volém entronisar á un alemany, protejirá als carlins mes á la descarada encare de lo que are 'ls protegeix, y ja veurán....

Y bé qué? Que 'ls protejeixi tant com vulga: ¿es per ventura aquesta [la qüestió? La qüestió aquí es que no 'ns entenguém: que la gresca siga cumplerta..... Per lo demés que hi fá que 'l rey que vinga acabi en punxa? Si: perque 'l rey que vé, ja deuen saber que porta casco com los municipals de caballería.

Vinga 'l rey, vinga: y després que ja sab tot lo mon que quan d' ell estiguém cansats l' as lo mata, y l' as sempre 'l tē 'l poble: es una sort per ell que ningú pot arrebatarli.....

Jo lo que mes sento es que tot aixó pot ser que no resulti vritat. ¡Qui sab!

Y encare que ho siga: un poeta ha dit:

"Nunca segundas partes fueron buenas"

y si lo que se 'ns prepara no es bèn bé una segona part de lo de D. Amadeo, que ressuciti 'l general Prim y que ho digui.

BATALLARAS

Los carlins amenassan ab portarse en rehens als pares dels mossos de l' actual reserva, y ab cremarlos las propietats, tant si 'ls minyons van á servir com si 's redimeixen.

¡Bonich sistema!

En cambi, ells diuen que donarán la llicencia absoluta á tots los que se 'ls presentin y 'ls afliixin trescents duros.

Vaja, que si á tots los carlins que están ab las armas á las mans se 'ls cremés la propietat y se 'ls endugués á la familia en rehens, no 'n quedaria aviat un per medicina.

Obsérvinlos, qu' ells mateixos nos diuen los medis de que hém de váldre'ns per acabarlos.

Los carlins han atropellat bárbarament á las ambulancias de la *Crew roja*.

Ja diu bé aquell ditxo: Féu favors á bestias y 'us ho pagarán á cossas!

L' altre dia va haverhi á la presó un gran esbalot.

Hi varen dur á un prés carlí: allí va trobar-ni d' altres que hi havian anat antes qu' ell, y que per ell havian sigut seduhits y arrastrats á la montanya.

Veure 'l y volerlo estussinar va ser tot hu:

plé de feridas va haver de ser dut á l' enfermeria, y sort encare que varen serhi á temps. Aixis voldria veure jo á tots los carlins, tancats dintre la gabia y destrossantse.

Sembla qu' en Castelar se 'n vá á Tanger. De segur que si 'u probés, l' hi seria mes fácil convence á las mes indómitas kábilas rifeñas, que á molts intransigents espanyols.

Perque n' hi ha molts aquí, que mes bé que de una república, serian dignes de un imperi com lo de Marrucos.

Un periódich vá dir que 'l xicot le Napoleon en los exámens que en lo colegi ahont vá van tenir, ocupá ab molts feynas y treballs, lo puesto 27.

De modo que en aquell sol colegi hi na 26 xicots mes aptes qu' ell per governar la Fransa.

Y ¿qué succehiria si s' examinavan tots los xicots francesos?..

Al sortir en Carlets de Durango, tant desmoralizadas estaban las sèvas forsas, que 'ls individuos de un batalló navarro assessinaren á un capitá, un tinent y dos sargentos del mateix.

Carlins degollant carlins, no hi puch fer mes: me simpatisan. Fan obras de misericordia, y jo, avants que tot soch cristiá.

Fan obras de misericordia, perque *qui mata un lladre.....*

Los carlins van anar á Calonge.

Robaren é incendiaren, feren lo que 'ls doná la gana; pero en lo que mes se distingiren, fou en baixar als cellers de certas casas y aviar las botas de vi y llansar l' oli de las gerras.

Aquest modo de destruir per destruir, de fer mal únicament per fer mal, es tant propi dels carlins, que no hi ha ningú al mon qu' en aixó 'ls passi la má per la cara.

¡Ah! si se 'ls acossava, com se déu, y se 'ls fés corre fins á Fransa, ¿quants cops entre las amarguras de la emigració, recordarian lo ví y l' oli de Calonge!

A la una de la matinada del 28 los carlins se presentaren davant de la republicana Figueras.

Creient que tothom dormia tractavan d' atacar la població, per després passarla á foch y á sanch.

Se an enciaren ab una salva de 22 canonadas, y lo que 'ls burros creyan que sols serviria per estamordir als figuerenchs, serví per despertarlos y ferlos pendre l' arma.

Cinch minuts després totas las casas estaban iluminadas, la milicia passava á ocupar los punts ab lo fusell als dits y 'ls carlins rebian un dur escarment.

Faltats los figuerenchs de blanco, disparavan l' arma pèl cantó d' hont brillavan los fogaños dels canons, y 'l jefe de l' artillería molt bé que vá petarhi acompanyat de alguns dels seus.

Al sortir lo dia, fugiren com las ólivas, temerosos de majors desgracias, y los raigs de l' aurora coronaren la gloria de la republicana vila.

Un rasgo notable.

Venia un carrabiner del castell, perseguit per una banda de facciosos, estava ja ferit; pero 'l valent soldat de la República corria cap á la població.

Al notar que l' intenció dels que 'l perseguian era precipitarse á la vila, per la porta ahont ells entrés, exclamá:—No obriu que ells venen, y mes val que 'm matin que no pas qu' entrin los carlins á Figueras.

Aquest valent, se diu Güell, y fugint sos perseguidors, gracias á las descargas dels defensors de Figueras, pogué salvarse.

A Chelva (Valencia) hi ha hagut una acció important.

Las partidas valencianas en número de 4000 homes, rudament atacadas pel general Montenegro, han quedat disoltas com un gelat de xufas.

Lo Terso va anar á Vergara, sent obsequiat ab una xefia que encare se 'n llepa 'ls bigotis.

Després se 'n aná á visitar un colégi de noyas, dirigit per monjas, y l' abadessa vá regalarli 18 mil duros.

Si jo fos en Concha á n' aquesta mare abadessa, l' hi escriuria una carta, y l' hi diria:

Molt Senyora mèva: Jo vinch: amaneixin 18 mil mes, que jo no vull ser menos que 'l Terso.

Y á fé de lliberal que me 'ls daria, billo, billo.

Los minyons de la reserva ja van entrant en caixa.

A medida qu' ells hi entran, hi entran les crrlins també.

Es una doble entrada, que no duptém que darà magnífichs resultats.

Segons deya un periódich, dias endarrera un capellá vestit d' home vá permétre's insultar á un cego que corre per tot Barcelona venent llibres protestants.

Aixó no té res d' estrany: pochs son los capellans católichs que sigan menos cegos que aquell cego.

Lo estrany es que un municipal en lloch d' agafar al escandalós capellá acompanyés al cego á ca la ciutat; y lo mes estrany encare es qu' en Rius y Taulet multés al pobre acompanyant ab vint pesetas, *perque obstruia*, digué, la via pública.

¿Com es donchs, que obstruhint també la via pública la professó de corpus, lluny de fer pagar la multa, en Rius y Taulet als que la feyan, l' animá ab la sèva magestuosa persona?

Voldriam saber també, perque en la profesó duya la vara drete y no la torta. A véure que se 'ns espliqui.

LO DINER DE SAN PERE.

Diu que San Pere apóstol
vol citá al Papa
perqué 'l que per ell cobra
tot se l' hi gasta.

¡Ay pobre Pere!
Ja veurás, cítal, cítal,
que 't farà heretje!

No vulgas ab ell guerra,
qu' es infal-lible,
y si massa l' enfadas
t' escomunica.
¡Ves quin negoci,
del cel, aná á las unglas
de los dimonis!

Lo diner de San Pere
no es per tú, apóstol,
que 's per cumplí'ls projectes
de Pio nono,
qu' en tot lo mon
fará imperar la santa
inquisició.

Ab ell veurás de Prussia
tombá al ministre,
á Fransa esclavisada,
y á Italia y Suissa:
veurás al Austria
torná en detrás, y al Terso
regnar á Espanya.

Veurás legions de frares,
legions de monjas,
dant la sopa, y menjantne
la sopa boba,
y ab sant carinyo,
ad majorem Dei gloria
torrá als impíos.

¿Qué dius, qu' aixó 't fá riure?
¿Que no ho veurás?
També ho crech; mes los quartos,
S' hi haurán gastat.
¿Donchs que 't pensabas?
¿Si aquest diné es la papa
dels papanatas!

TARAVILLA.

Per la provincia de Salamanca vagan algunas partidas que 's dedican únicament á tallar llenya dels boscos.

¿Encare no están contents ab la que 'ls donan?

Los nostres soldats del Nort, aludint á la xapa que 'ls carlins duhen á la boina, al Terso 'hi diuhen Cárlos Xapa.

¿Ditxós será pera Espanya 'l dia en que en lloch de Cárlos xapa, pugan dirli Cárlos xapat.

EPITAFI.

Jau aquí plá y estirat
un carlí de boyna blanca
que ab llissons de 'n Salamanca.
are es ja un carlí *passat*.

Entre las cosas que mes me van cridar la atenció en la professó de Corpus, vá ser la cara dels capellans.

N' hi havia ab barba, ab patillas, ab bigoti y fins ab lutzana..... com en Sunyer y Capdevila.

¡Oh por! á lo que obligas!

Veyent la professó, davant de Llotje
l' hi van á un amich mèu penare 'l rellotje.

*Passantne capellans, lector, perilla
que 't robin, sino dus la mà á l' armilla.*

Los carlins van anar á Vilanova.
Pero al tornarne, reberen una sèria llissó de 'n Salamanca.

Villanova es port de mar, y no es estrany que 'ls carlins hi anessin á pescar tunyina.

Diuhen que 'l cabecilla Vallés vá á serne distituhit.

Are serveix al Terso... y veyám ¿perqué?
Al cap de vall perque ab una còssa se 't trégan del davant.

Vaja, que 'ls carlins estan destinats sempre á rompre's lo cap, quan no á fèrse'l rompre per las tropas, á rómprese'l ells mateixos, pensant lo perqué de certas estranyesas.

Lo general Concha, actualment se troba en Vitoria.

Per lo acertat de sos moviments, no es gens difícil preveure, que aviat haurá conquistat la desitjada C.

¿No saben qu' es la conquista d' aquesta lletra?

Passar de Vitoria á Victoria.

L' Elio se 'n anat de las filas carlistas.

Are es á Pau, y com ell es gat vell, mes s' estima la *pau* de França, que la *pau* del cementiri.

Sembla que 'l govern homogèneo aquests dias tenia l' intenció de nombrar concellers d' Estat á alguns republicans historichs y á varios radicals.

Aixó sembla estrany tractantse de un govern homogèneo ¿no es veritat? Donchs no 'n es gens.

Consellers se proposa nombrarlos, may siga sino per alló del ditxo:—*«Del enemigo el consejo.»*

Per Galicia hi vagava una partida composta de 15 homes.

Un tinent anomenat Rodriguez l' atacá, causantli 2 morts, 3 ferits graves y 8 presoners: total 13.

Aixis m' agradan las victorias: que 's guanyin per una inmensa majoria.

L' altre dia van agafar un escolá de una iglesia del Ensanche.

Lo minyó que no tè mes que déu anys, se 'n havia endut una patena, ab la teológica idea sens dupte de no robar res, ja que enduquentse una patena, y deixant com una patena nets los calaixos, pagava patena per patena.

Als calabossos de ca la Ciutat digué que l' havia venuda á un drapaire del carrer de Mirallers: veyent qu' era fals, assegurá que no, que la havia venuda á un altre del carrer de San Pau: veyent que era fals també digué que l' havia amagada dintre de la máfega del séu llit, y resultant aixis mateix mentida assegurará que l' havia colgada en un camp, lo que tampoch resultá ser cert.

Escolanets aixis, demostran que serán uns esclents cabecillas carlistas. Aquests moviments estratègichs de una patena, son dignes dels primers que vá fer en Castells.

En Concha vá sorprendre un hospital de carlins.

Examinats per facultatius, resultá que tenian tots á las feridas uns pegats de resina, que per compte de curarlas, las agravavan.

Alguns diuhen que aixó es inhumá, quan en realitat no es res mes que lògich: lo resultat de las *pinyas* ab que 's poden curar millor que ab lo producto dels pins?

Los carlins tots tenen la *licencia absoluta*.

Si: no 'u estranyin: la *licencia absoluta de as-sessinar*, matar, robar, cremar, incendiar y violar.

En Concha passava per las immediacions de Villareal.

Vull tantas raccions digué l' ilustre gefe.

Vina á buscarlas, contestá la vila ab arrogancia.

Y en Concha se n' hi vá: al véure 'l los vehins encare fujan.

Als de Villarreal los havian fet creure que en Concha era un personatge mitològich: que 'l formidable exercit que mana existia tant sols en l' imaginació de alguns liberalots y altres cosas per l' istil.

Are tant escurada han deixat á la vila rebelde 'ls nostres soldats, que pot dirse que ni sisquiera á sos habitants los ha quedat la llana del clatell.

En Concha verifica un moviment admirable.

Desde Miranda á Vitoria ho te tot plé de tropas: uns punts s' ajudan ab altres: las for-sas están distribuïdas en forma de vano.

¡Quin vano mes maco!

La llibertat d' Espanya s' hi ventará, y no hi ha por de que las moscas absolutistas la molestin gayre temps.

Lo Terso passava per un carrer de Durango, montat á caball.

Una dona, era una mare, l' hi surt al pas: excitada perque en una de las últimas batallas l' hi havian mort al fill, comensa á insultarlo, lo caball ab los crits s' esbalota, y 'l Terso cau de bigotis.

Ab lo nas plé de sanch s' aixeca, l' acompanyan á casa seva, fá uns quants dias de lit, y promet solemnement no montar mes á caball, fins que 'n sábiga.

¿Com ho farà per apendre'n?

Ja s' ho trobará 'l dia que tinga de fugir disparat cap á Fransa.

CANTARELLAS.

Parlant del fill de la reyna me vá dir un moderat:

—Es probable que aquí á Espanya reyni l' ilustre *Vastair*.

P.

Un home que es gran politich exclamava ab gran rahó:

—Las desgracias aquí Espanya nos han sortit tras-cantó.

M. M.

Densá que sè qu' ets pubilla molt mes me vás agradant: no sé que vols que t' hi diga m' agrada la noya gran.

M. M.

Com que de néu tens la cara y 'l cor tens fret com lo glas, vaig arpeggá una angina estantne ab tú á n' al terrat.

G.

Per mort de tú hermosa nina tot lo dia estich patint.... perque 'm vas fer unas botas que 'm fan mal en lo dit xich.

T. DE S.

CUENTOS

L' alcalde de cert poble volgué plantar l' arbre de la llibertat, y ho vá fer tant bé que hi plantá un taronger.

—Pero senyor alcalde ¿que fá?—observá un —¿que no véu que 'ls demás pobles hi plantan un roure?

—Oh! digué l' alcalde, tampoch la llibertat allí será tan fecunda y productiva com aquí. Y vejin, tenía rahó.

En un poble molt menut de vint ó trenta casotas, era l' alcalde un llanut; pro d' aquells que á un li acut com no van ab quatre potas.

Un dia, en certa ocasió, per tal poble va passar el qui era gobernado', y com es de lley y rahó l' alcalde va aná á trobar.

Es lo cas que pèl voltant hi corria una partida de lladregots, insultant, assasinant y robant sens que ningú l' s posés mida.

Atropellaban sens lley, de una manera may vista, fent casi 'l mateix servey que una partida carlista

pro sense «Dèu, patria y rey.»

Sobre aixó 'l gobernadó fou que va trobar recurs per fer á n' el carrincló una gran peroració ó bè una arenga ó discurs.

«Es precis, li digué, abatre á n' aquesta gent innoble de una manera ó d' un' atre, sino, ells se riarán del poble tal com dos y dos son quatre.

Y 'i que aixó puga succehir fora pèl poble un afront: donchs, per pode'ls perseguir es necessari tenir vigilancia y molt teson.»

L' arcalde de sofocat casi bè ni respiraba; pro no es estrany bè mirat, pus may li habia pasat lo que llavors li pasaba.

Fora ja la autoritat varen entrá ab gran brugit los que s' havian quedat al defora, y d' un plegat digueren: —Bé, ¿qué t' ha dit?

—Oh! ha enrahonat una pila; pro sols hi eates voto al mon! que per governar la vila, s' ha de tenir «molta son» *¡ves tenint son qui vigila!*

I. TRONTOLLS.

EPIGRAMAS

Anant en busca de un sí á totas horas del dia deya un beato á la María:

—Casévos *germana* ab mí.

Fins que al últim la fulana exclamá plena d' horror:

—¿Com vol que 'ns casém senyor un *germá* y una *germana*?

R. DE LA P.

—Estich que has mudat d' ofici sent casat ab la Treseta...

—Y quin l' hi han dit que feya are?

—M' han dit que feyas *ulleras*.

M. M.

—Ay de mí, senyor Silvestre!

—¿Qué té?

—He perdut la salut,

—Pósila al *Diari* á las *pérdidas*. potses l' ha trobada algú.

T. DE S.

—¿Quantas unsas peso jo?

—Unas set mil vinticinch.

Aixó m' encaparra, aixó, que las peso y no las tinch.

P.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse, 'ls ciutadans Barbé, Ralip, Un blanch de Teyá y Gestus.

N' han remesas que pera insertarse haurian d' esse arregladas los ciutadans Jenani, Alt y Prim, Anton Cascunilla, Nou tantos y á casa, y un velocipidista.

Las demás que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per vellas, foscas, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' istil.

Ciudadá Noy de casa. No podém insertar lo que 'ns envia, perque no fila prou bé.—Estu t'ant desauciat. Idem pèl mateix motiu — Sigronaire. Idem per un motiu idèntich.—B. X. Lo que 'ns remet no vá.—Noy de la dida. Tampoch vá lo que 'ns envia.—Pep Gardimany. Tampoch lo que vosté 'ns remet.—Droguera Sagristá. Idem —Alt y Prin. Fassa parella ab l' anterior: vétiquí —Xarop y Orxata. Insertarém lo quento que 'ns remet —Tarrasench enamorat. Lo mateix farém ab una de sas cantarellas.—Ralip. Y ab los epígra-

mas que vosté 'ns envia timdrém la satisfacció de fer lo mateix.—E. de F. Respectém la bona intenció de la seva poesia, pero no podém insertarla, perque sobre ser molt fluixa de ideas. te alguns versos flachs de camas.—F. de M. Las sévas cantarellas encare que ben versificadas no son de la corda de las que s' admeten en la *Campana*.—Per lo demás pot enviar aquí lo que vulga que sempre ho llegirém ab gust.—Un Camàlich. Nos sembla que alguna cosa de lo que 'ns envia ho hem publicat ja en la *Campana*.—Un Manxego. La poesia de vosté ben versificada peca per algun ton designal.—Xich. En lo pregó que vosté 'ns envia no hi trobém la gracia que desitjariam.—Felip Ganyota. Sobre si volém ó no volém que coloberi á la *Campana*, fassi lo que vosté vulga; pero tola vegada que alguns cops nos ha enviat cosas copiadas, confessi que obra ab nosaltres de molt mala fé, y sábiga que ab gent de mala fé no 'ns agrada tractarbi. Basta que heja tractat d' enganyarnos perque tot lo séu nos siga sospitós, pues no tenim temps ni humor per posarnos al servey dels séus capritxos.—Pantomina. L' epigrama que 'ns remet peca per vert.—C. de Vilanova. En la xarada de vosté hi falta la solució: las cantarellas no consonan ni asonan, per lo que no son tals cantarellas.—Un velocipidista. Lo pensament del epigrama de vosté es mes vell que 'l anar á péu.—Gestus. La poesia de vosté es sumament enginvsosa; pero en alguns punts violenta: desitjariam que la repassés y que l' endolcis encare que fos á costa de algun dels noms que cita.—Jenani. Un dels epítails de vosté está bé.—E. T. L' hi agramim las noticias que 'ns dona del atach de Figueras

SOLUCIÓ

á la xarada y á l' endavinalla del últim número

De ser PAS-TA-NA-GA ray si que no 'n faría cas, si PI-RA-TA no fos pás lo carca DOR-REGAR-AY.

NYOGA.

Han endavinat totas tres solucions los ciutadans Jenani, Magarrinyas, Kennpis, Carnicer de Vilanova, Tarrasench enamorat, Anton Cascunilla, Un barbé, Nou tantos y á casa, Ayguafreda, Ralip, Felip Ganyota, Un blanch de Tayá, Gestus, Romansos, Nyela, Carambola y Palos, Ramon Bonhome, Macari, y Pantomina.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª no més los ciutadans Noy de la dida, La societat de l' Anxova, Pere Gardimany, y Sargantana.

Han endavinat las 2.ª y 3.ª los ciutadans Sabatas y Mitjas blavas y Droguera Sagristá; y la 2.ª no mes Un Velocipidista.

XARADA

I.

Un senyor del mèu *hu-dugas* tres tot y un *hu* de cent duros, fuma sempre molt bons puros y antes n' era un *hu-dos-tres*: no tenía pas *segona*; mes venen tres y *postrera* y també un xich de *tercera* ha guanyat molts de dinés.

TRES DE SECAS.

II.

Pèl mèu *hu-dos* al passá' á certa fulana *hu tres*, en lo carrer dels Tallés lo mèu *tot* cáureli vá.

RAMON BONHOME.

ENDAVINALLA.

Sens ser mestre faig fer lletras á homes burros acabats: ma mare n' es filla mèva ¡vejas lector si es estrany! No tinch cor y á molts animo fins per fer un disbarat, y quan mes vell, tinch mes forsa... Vaja ¿M' has endavinat?

MANEL MIRAPEIX.

(Las solucions en lo próxim número.)

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR.—ATAULFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.